

LANDBRÚKSLOTTARÍÐ

Eg loyvi mér hervið at kunngerá, at eg eri autoriseraður leverandørur av vørum til tey, ið vinna í landbrúkslottarínum. Gevinstar verða útlýggjaðir í vørum frá „Smæruni“, hvar eisini verður lagt fólki lag á, hvussu byrjað verður at spæla í hesum lottaríi, og annars allir upplýsingar givnir lottarínum víðvíkjandi.

Lottaríið verður trekt árliga í 2 deildum, hvor við 6 trekkningum. Størsti gevinstur er 80.000 kr. Prísurin fyri lutaseðlarnar eru: Ein heilur seðil til 1. kl.: kr. 1,30, 2. kl.: kr. 2,30 o. s. fr. 5. trekkningar verður 7., 8. og 9. febr. og 6. trekkningur 6.—23. mars. Nýggi deild byrjar 1. apríl. Fyri at kunna spæla í 5. ella 6. trekkningi má ein eisini keypa lutaseðlar til trekkningarnar sum hava verið frammanundan í hesi deild.

Tey stóru gevinstarnir til fleiri túsund krónur kunna fáast í danskum landeigindómum, eins og tað er loytt at brúka hesar pengur til at betala skuld á egnum eigindómi. Allir gevinstar yvir 2000 kr. verða avgreiddir hjá lottarísins álitismani í Keymannahavn, men eisini hesum víðvíkjandi fáast leiðbeiningar hjá okkum.

Av tí at tað er so ógyliga biligt, hevur ein og hvor ráð at spæla í landbrúkslottarínum, og hetta kann koma at loysa seg væl.

Virðingarmest

„SMÆRAN“

Hans J. Jacobsen.

Fra Norge.

Foran Stortingets åpning.

Oslo i januar 1934.

Som vanlig efter hvert valg har det været relativt stille paa den politiske arena siden stortingsvalget ihøst. Det vil si utadtil. De enkelte partier har nok været ivrig optatt med aa klargjøre den nye situasjon for sig og aa tilrettelegge den politikk eller den forandring i politikken som valgresultatet har gjort nødvendig.

Som bekjent krevet arbeiderpartiet, da valgresultatet med den overveldende fremgang for arbeiderpartiet var blitt kjent, aa faa sig sig overlatt regjeringmakten straks, altsaa for det nyalteke storting var traadt sammen. Dette krav avviste statsminister Mowinkel, idet han hevdet at det fikk bli det nye stortings sak aa avgjøre, om den nuværende venstreregjering skulde bli sittende eller ikke.

Naar arbeiderpartiet krevet regjeringen straks, var det ut fra det syn, at valgresultatet tydelig

hadde vist hvor liten tillid den sittende regjering hadde, og at situasjonen krevet hurtig handling for aa komme de arbeidsløse og kriseramte til hjelp. I de maanedersom siden er gaatt, har den politiske diskusjon i den borgerlige leir vesentlig dreiet sig om hvorvidt arbeiderpartiet i det hele tatt skulde faa sig overlatt regjeringmakten. Det har været arbeidet for et samarbeid mellem de borgerlige partiet om en samlingsregjering men det ser ut til at dette skal strande paa venstres eller en del av venstres uvillighed til aa ga med. Og da er der ikkesaa usannsynlig at det for eller senere blir arbejderregjering. Like efter valget uttalte ialfall en av hoires fremste menn, at han heller saa en arbejderregjering som blev bremset av venstre, enn en venstreregjering som blev pacet av arbeiderpartiet.

Straks efter valget nedsatte arbeiderpartiet og den faglige landsorganisasjon en rekke komiteer til aa forberede og utarbeide i detalj forslag til avhjelp av arbeidsløsheten og krisen.

Sprengieivnir.

Umframt byrsukrút, høg og bágvin skot eru altíð at fáa sprengieivnir av ymsum sløgum, antin tey eru til havna-, vega-, húsbýgginga- ella garðløg, grevstur av størri veitun ella spronging av ónolagróti og tilíknandi, altíð at fáa hjá

Páll bóndi í Kirkjubø. Telefon nr. 4. Telegramadr.: „Chicatrib“.

Allir Føroyingar

eiga at ferðast og taka góðs við

„Tjaldrinum“

og

eykaskipinum

SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

Væl skild

„Upp to date“ seteplir

havi eg bíliga til sølu. Tey mugu bíleggast í hesum mánaði. Solan einans mót peningi í hond.

Páll bóndi í Kirkjubø. Telefon nr. 4. Telegramadr.: „Chicatrib“.

Hjartaliga tøkk

fyri okkum sýndan heiður á brúðleypsdeginum.

Sanna og M. Mørk.

I et nyttaarsintervju med »Arbejderbladet« omtaler partiets formann Oscar Torp, en rekke av de forslag, som partiet vil fremsætte i Stortinget straks efter des sammentreden den 10. januar.

Arbejderpartiet vil i første rekke foreslaa en betydelig økning av de offentlige anlægsarbejder, slike som bygning av veier og jernbaner, elektrifisering av jernbanene, kabelanlegg for telefon og telegraf m. v. altsammen paakrevde opgaver som ikke bare direkte, men ogsaa indirekte vil ha stor betydning for avhjelp av arbeidsløsheten. Dessuten vil arbeiderpartiet fore-

66 Skridt fra Statsvejen

nedad Bogota og De er ved ANDRÉ ANDRESENS Reparationsværksted, hvor De faar Autogen-Svejsning og Maskinarbejde udført.

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL

KUL

ÇOKES

BRÆNDE

TLF. 208.

Úr Fuglafirði

frættist, at har er ibirt eitt arbeiðsmannafelag, sum longu hevur 200 limir. — Tað hevur verið talað um hetta longu fyrr, og roynt hevur verið at gera nakað har norðuri; men nú fyrstani er agiterað so mikið har, at felagið er fingið í verk, og sáttmáli er gjordur millum arbeidarar og arbeiðsgevarar — so her tykjust vónarnar góðar fyri socialum arbeiði. —

Stórir fundur varð hildin har norðuri í Fuglafirði mest um skúlabýggingina, og sigst úrslitið hava verið vinningur fyri felagið og tess limir. Sjálvur fólkatingsmaður A. Samuelsen endaði við at geva teim rætt í teirra krevjan. Summi halda, at har fer mangt at umskiftast í komandi tíð.

S. S.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag. Blaðstjóri við ábyrgd: H. M. Jacobsen. Prentsmíðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

KAREN

(Fortsat).

»Der kommer Postbudet,« sagde hun til Maren, hendes Pige, som nærmest var hendes Veninde og havde været hos hende, siden hun kom til Danmark. »Der er maaske Brev fra Bornene i Dag,« fortsatte Karen, og det var der. Hun saa paa Brevet, det var med den kendte Haandskrift, Brevet var fra Paul, og poststempelt København. »Saa er han da ikke paa Soen for Tiden,« udbroød hun.

Brevet indeholdt blandt andet den Nyhed, hun saa længe havde ventet og tænkt sig snart maatte komme: Paul var bleven forlovet. Der havde været Selskab hos Inger, hvor Paul var bleven forelsket i en Kusine til hendes Mand, og nu var de for-

lovede. Karen tænkte, det var da en mærkelig Skæbne, han, som havde forladt hende, hans Slegt skulde gaa ind til hendes Born, og hvorledes skulde det ende — en Gang maatte han vel faa at vide, at det var hende — den lille fattige Pige — han havde forladt paa Kvistværlet i Hovedstaden og kun erstattet hende med et aarligt Bidrag til Pauls Underhold.

6. Kapitel.

— Inde i København hos Inger var det ene Selskab efter det andet. I Dag skal der være Daabsfest for den lille Karen, som der er saa stor en Glæde over, at hun er kommet ind i denne Verden. Men ovre i Jyl-

land sidder hendes Bedstemoder, hun er forhindret i at deltage i Festen, fordi hendes gamle Forældre er syge. Den ene af dem ligger for Døden, og intet kan forman Karen til at forlade dem, hun selv er jo ogsaa blevet noget til Aars og maa trøste sig med, at hun har beholdt sine gode Forældre saa længe. Naar de er borte, vil Savnet blive tungt at bære, og hvis hun ikke havde den Tro, at Døden kun er en midlertidig Adskillelse, vilde Sorgen blive endnu større.

Dengang var Godset derovre det eneste Sted i Nærheden, hvor der fandtes Telefon, og der havde hendes Born i Dag telefoneret til, om det ikke var muligt, at der kunde blive sendt Bud til hende, da de gerne vilde tale med deres Moder. Straks lod Godsejeren sin Karl spænde

for, og lod ham køre af Sted for at hente Karen. Men det var med tungt Hjerte, hun tog derover. Ude i Forhallen mødte hun Godsejeren, som venlig bød hende Velkommen. Karen var meget nervøs og i Hast havde hun faaet Telefonsamtalen med sine Born overstaaet, nu var hun færdig til at tage hjem.

»De maa undskyldte,« sagde Godsejeren, »min Hustru kan ikke tage imod Dem, hun har været lam i fire Aar, og derfor lever vi uden nogenomhelst Selskabelighed.« Medens han talte, havde han meget bestemt fæstnet sit Blik paa Karen, og Genkendelsen var sikker men forblev stum. Under Hjemkørslen sad Karen og tænkte, mon Aarene har taget saa haardt paa mig som paa Ham — hvor var han dog bleven gammel og graa. Men det var jo ikke saa

mærkeligt, naar hans Hustru var saa syg. Saa var Paul altsaa hans eneste Barn, hun kunde næsten ikke fatte sig efter det Møde, hun saa ham alter som dengang, han var nu alligevel pæn, selv om han ikke er den unge ligegyldige Officer, som hun dengang kendte, ja hun syntes næsten, han var pænere som ældre. Hun tænkte paa sit eget Livs Historie, hvor den dog havde været omskiftende fra ondt til godt — men hun havde maaske ikke haft saa store Sorger som han, den graahaarede rige Godsejer.

(Fortsættes).

